

Αριθμ. Πρωτ.: Φ.1/3/702

Έν Καισαριανῇ τῇ 3ῃ Σεπτεμβρίου 2018

Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ 186η

Πρός
τό πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας

Ἀγαπητοί Πατέρες καί Ἀδελφοί

Εὐλογημένοι Χριστιανοί

Χαίρετε ἐν Κυρίῳ

Τήν Κυριακή 9 Σεπτεμβρίου 2018, πρό τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ σύμφωνα μέ τήν ὑπ' ἀριθμόν 2556/5.7.1993 Ἐγκύκλιο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπιτελοῦμε τήν μνήμη τῶν Ἐθνοῖερομαρτύρων Μητροπολιτῶν *Σμύρνης Χρυσοστόμου, Μοσχονησίων Ἀμβροσίου, Κυδωνιῶν Γρηγορίου, Ἰκονίου Προκοπίου καί Ἐπισκόπου Ζήλων Εὐθυμίου καί τῶν λοιπῶν Κληρικῶν καί Λαϊκῶν* πού *ὑπέστησαν βίαιο καί μαρτυρικό θάνατο κατά τήν Μικρασιατική Καταστροφή (1922), πού κατά τό διανυόμενο ἔτος συμπληρώνονται 96 χρόνια ἀπό τά θλιβερά γεγονότα.*

Ἡμέρα διπλῆς σεβάσμιας μνήμης σήμερα γιά τούς πιστούς ἡ σημερινή Κυριακή

Α΄. Στήν λατρευτική σύναξή μας τιμᾶμε κλίνοντες εὐλαβικά τό γόνυ τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος στόν κορυφαῖο Ἐθνοῖερομάρτυρα Μητροπολίτη Σμύρνης Χρυσόστομο πού προεξάρχει τοῦ χοροῦ τῶν λοιπῶν Μικρασιατῶν

Μητροπολιτῶν πού μαρτύρησαν κατά τήν Μικρασιατική Καταστροφή τοῦ 1922, ἐπίσης τῶν καταγεγραμμένων καί τῶν μή καταγραφέντων Κληρικῶν καί Λαϊκῶν Πατέρων καί ἀδελφῶν Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν πού βιαίως ἐξεμέτρησαν τό ζῆν παντοιοτρόπως μαρτυρησάντων.

1. Θυμώμαστε καί τιμᾶμε τούς Ἐθνοϊερομάρτυρες Ἱεράρχες:

α) Τόν κορυφαῖο Ἐθνοϊερόμαρτυρα *Μητροπολίτη Σμύρνης Χρυσόστομο* πού κατακρεουργήθηκε τό ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου τῆς 27ης Αὐγούστου 1922 (9 Σεπτεμβρίου σήμερα) ἀπό σκληρούς καί ἀνελέητους δημίους. Ἡ βαρβαρότητα τῶν δημίων του συγκλόνησε τό ποιμνίό του, τούς Ἑλληνες, τούς ἰσχυρούς τῆς γῆς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Παραδόθηκε ὡς ἐξιλαστήριο θῦμα ἀπό τούς ἐχθρούς τῆς Πίστεως καί τῆς Πατρίδος μας στόν μαινόμενο κατ' αὐτοῦ Τουρκικό ὄχλο, ἀπό τόν ὁποῖο δεινῶς προπηλακιζόμενος ἀνεσκολοπίσθη βάνανυσα καί φρικτά. Θυσιάσθηκε ὡς ἱερεῖο δηλαδή θῦμα ἄμωμο καί ἐκούσιο, ἀφοῦ ἀρνήθηκε νά δεχθεῖ τήν προσφερθεῖσα σ' αὐτόν διάσωση μέ τήν φυγή, διότι βάρυνε στήν ἀρχιερατική συνείδηση του ὁ λόγος τοῦ Κυρίου γιά τόν καλό Ποιμένα, ὅτι : «ὁ μισθωτός φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστὶ καί οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων» (Ἰωάννης ι' 12-13).

β) Τόν *Κυδωνιῶν Γρηγόριο*. Ὁ Ἱεράρχης αὐτός προστάτεψε τό ποιμνίό του ἀπό τούς διωγμούς τῶν Τουρκικῶν Ἀρχῶν καί ἔσωσε πολλούς φυλακισμένους καί μελλοθανάτους. Φυγάδευσε τό μεγαλύτερο μέρος τοῦ ποιμνίου του σέ ἀσφαλεῖς τόπους ἔξω τῶν Τουρκικῶν συνόρων. Συγκακουχούμενος ὁ ἴδιος μέ τούς ὑπόλοιπους ἐκτοπίσθηκε μαζί τους τόν Ὀκτώβριο τοῦ ἔτους 1922. Ἐνῷ ἐτοιμάσθηκε ὁ λάκκος πού εἶχαν σκάψει γιά αὐτόν οἱ δημοῖοι του γιά νά τόν θάψουν ζωντανό ξεψύχησε ἀπό ἐγκεφαλική συμφόρηση, τελειωθείς ἐν Κυρίῳ ὡς νεομάρτυς τήν 3η Ὀκτωβρίου 1922.

γ) *Τόν Μοσχονησίων Ἀμβρόσιο.* Ὁ ἱεράρχης αὐτός μαρτύρησε, ἀφοῦ βασανίσθηκε μέ τό πετάλωμα τῶν ποδιῶν του καί τήν κατατεμάχηση τοῦ σώματός του, μαζί μέ ἄλλους ἱερεῖς πού συμμαρτύρησαν μαζί του καί ἄλλους πιστούς τῆς Ἐπαρχίας του, «*διά τόν λόγον τοῦ Θεοῦ καί διά τήν μαρτυρίαν τοῦ ἀρνίου ἥν εἶχαν*» (Ἀποκαλύψεως στ', 9)

δ) *Τόν Ἰκονίου Προκόπιο.* Στό μέσο τῆς καταδυναστεύσεως τοῦ ποιμνίου του καί τῶν Ποιμένων του ἀπό τίς Ἀρχές τῶν Νεοτούρκων, καί τῶν ἀπεγνωσμένων κραυγῶν τοῦ λαοῦ ὁ Ποιμενάρχης παρέδωκε τό πνεῦμα στό Μέγα Ἀρχιερέα καί Σωτήρα Χριστό προμαχώντας καί συμπάσχοντας μέ τούς στενάζοντες Ἑλληνες Χριστιανούς τῆς Ἀνατολίας. Μαρτύρησε ὥστε καί οἱ πιστοί τῆς ἐπαρχίας του «*σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ*» (Β' Πρὸς Τιμόθεον β', 10)

καί ε) *Τόν Ζήλων Εὐθύμιο.* Ὁ ἱεράρχης ἐνῶ ἦταν φυλακισμένος στήν Ἀμάσεια τοῦ Πόντου ὡς κατηγορούμενος γιά ἐσχάτη προδοσία τοῦ Τουρκικοῦ Ἔθνους τό Πάσχα τοῦ ἔτους 1921 μετέδιδε στούς κρατούμενους μαζί μέ τόν πασχάλιο χαιρετισμό καί τό μήνυμα τῆς ἐθνικῆς ἀναστάσεως. Ὑφίστατο καθημερινά γιά 41 ἡμέρες πολυώδυνα μαρτύρια ἀπό τά ὁποῖα ὑπέκυψε σέ θάνατο τήν 29η Μαΐου 1921 κατά τό «*ἵνα ἀναπαύσονται ἐκ τῶν κόπων (καί τῶν ὁδυνῶν) αὐτῶν καί τά ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν*» (Ἀποκαλύψεως ιδ', 13).

Τίς τελευταῖες ἡμέρες τῆς ζωῆς του ἔψαλλε μόνος του τήν νεκρώσιμη Ἀκολουθία γιά τόν ἑαυτό του ἐνῶ «*ἐπηκροῶντο δέ αὐτοῦ οἱ δέσμιοι*» (Πράξεων ιστ' 25). Καί μετέστη πρὸς Κύριον ὡς Ἐθνομάρτυρας καί Ἱερομάρτυρας.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀποτύπωσε μέ τούς λόγους του τήν αὐτοθυσία τῶν Ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας μας: «*Μᾶς διώκουν, ὁ Θεός ὅμως δέν μᾶς ἐγκαταλείπει, μᾶς ρίχνουν κάτω, μά δέν χάνουμε τόν ἀγῶνα. Συνεχῶς*

ὕποφέρουμε σωματικά μετέχοντες ἔτσι στό θάνατο τοῦ Κυρίου γιά νά φανερωθεῖ στό πρόσωπό μας ἡ ζωή τοῦ ἀναστημένου Ἰησοῦ. Δηλαδή εἴμαστε ζωντανοί ἀλλά ἐκθέτουμε συνεχῶς τόν ἑαυτό μας στό θάνατο γιά χάρη τοῦ Ἰησοῦ » (Πρός Κορινθίους Β΄, στ΄, 9-11)

* * * * *

2. Μαζί μέ αὐτούς τούς ἱεράρχες μαρτύρησαν κατά τήν περίοδο τῶν διωγμῶν 1914 - 1922 πού ἐξαπέλυσε τό Κεμαλικό Νεοτουρκικό καθεστῶς τῆς Τουρκίας ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν Ἑλλήνων τῆς Τουρκίας καί πολλοί ἄλλοι πάσης τάξεως Κληρικοί.

Θυμώμαστε τούς διωγμούς, τίς ἐξορίες, τούς βασανισμούς, τίς λοιδωρίες, τίς ἀρπαγές τῶν περιουσιῶν, τίς ποικίλες κακώσεις τῶν μαρτυρησάντων Προγόνων μας, ἐπειδή ἦσαν Χριστιανοί καί Ἕλληνες, καί δέν ἦσαν ἀνεκτοί ἀπό τούς Νεοτούρκους.

Θυμώμαστε τά ἄμωμα αὐτά θύματα τῆς σκληρῆς καί ἀπάνθρωπης θηριωδίας ἔνεκα τῆς ὁποίας ἐξοντώθηκαν οἱ Ἕλληνες τῆς Τουρκίας πού κατοικοῦσαν στόν Πόντο, στήν Θράκη στά παράλια τῆς Μαύρης θάλασσας καί τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τήν ὀκταετία 1914-1922 καί ἔχουν καταγραφεῖ σέ εἰδικές ἐκδόσεις τά δεδομένα αὐτῆς τῆς Γενοκτονίας.

α΄. Ἀπό τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο στόν Τόμο «Μαύρη Βίβλος»στό «Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, *Μαύρη Βίβλος διωγμῶν καί μαρτυριῶν τοῦ ἐν Τουρκία Ἑλληνισμοῦ (1914-1918)*, ἐν Κωνσταντινουπόλει 1919».

β΄. Ἀπό τόν Μητροπολίτη Φιλαδελφίας κ. Χρυσόστομο Χατζησταύρου (Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος, 1962-1967) περί τῆς Ἐκθέσεως αὐτοῦ πρός τό Οἰκομενικό Πατριαρχεῖο μέ θέμα : «Οἱ κατά τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Ἐκπαιδεύσεως τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τελευταῖοι διωγμοί τῶν Τούρκων» Ἐκδοσις Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ, Καισαριανή 2010).

Γράφει ὁ γάλλος φιλόλογος, φιλέλληνας καί διανοούμενος Ὁκτάβιος Μερλιέ (1897-1976) γιά τήν καταστροφή τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καί τήν σφαγή τῶν κατοίκων της.

«...Ἄκουσα τό πιο σπαραχτικό θρήνο γιά τόν Ἑλληνισμό πού εἶχε δολοφονηθεῖ, γιά τήν προδοσία τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, γιά τόν θάνατο ἑκατοντάδων χιλιάδων ἀνθρώπων πού εἶχαν σκοτωθεῖ, κρεμαστεῖ, πολλοί μάλιστα εἶχαν ἐνταφισθεῖ ζωντανοί, γιά τίς κατεστραμμένες πολιτεῖες, γιά τό σβύσιμο μέσα στό αἷμα πολιτισμοῦ τριῶν χιλιάδων ἐτῶν, γιά τό ἀπέραντο Βυζαντινό Κράτος, πού ὑπῆρξε γιά αἰῶνες πιο εὐρωπαϊκό ἀπό τά κράτη τῆς Εὐρώπης, καί, μονοκοντυλιᾶς, εἶχε ἐξαφανιστεῖ κάθε ἀνάμνησή του ἀπό τό χάρτη τῆς ὑψηλίου... » (Ὁκτάβιος Μερλιέ, Ἡ πρώτη ἐπαφή μου μέ τή Μικρά Ἀσία. Προσωπικές Ἀναμνήσεις. Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικῶν Σπουδῶν. Τόμος πρῶτος, σ. 13, Ἀθήνα 1977)

Θυμώμαστε ὅτι ἐνῶ οἱ σεβάσμιοι Πρόγονοί μας διώχθηκαν μέ ἀγριότητα καί βαρβαρότητα ἀπό τίς πατρογονικές πατρίδες τους δέν ἐξαφανίσθηκαν. Ἐφοδιασμένοι μέ τήν πίστη στό Θεό καί στίς ἀρχές καί ἀξίες τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ Γένους μας ἐπεβίωσαν δημιουργώντας τίς νέες λαμπρές πατρίδες στήν ἐλεύθερη Ἑλλάδα μέ κόπο, μόχθο καί τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ, διότι χωρίς παρουσία ζεῖ ὁ ἄνθρωπος χωρίς Θεό καί Πατρίδα ὅμως δέν ζεῖ, ὅπως διεκήρυξε ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός ὅτι «χωρίς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν» (Ἰωάννου ιε', 5).

Ὅλοι αὐτοί οἱ σεβάσμιοι μάρτυρες τῆς πίστεως καί τῆς πατρίδος εἶναι ἡ πολύτιμη προσφορά καί ἱερή θυσία τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Γένους τῶν Ἑλλήνων στόν Πανάγιο Τριαδικό Θεό. Ἐκεῖνος εὐλόγησε καί ἔδωκε τό Ἅγιο Πνεῦμα στους πιστούς καί ζύμωσε τόν νοῦ καί τίς καρδιές τους στήν τέλεια ἀγάπη καί ἀλλοίωσε τά φρονήματά τους πρός εὐσέβειαν

* * * * *

Β'. Ἡ σημερινή Κυριακή προηγουμένη τῆς σεβασμίας ἑορτῆς τῆς ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στρέφει τοὺς πιστοὺς πρὸς τὴν σταυρική θυσία τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ πού ἐμπνέει τό σταυρικό φρόνημα τῶν πιστῶν πού συνοψίζεται μέ τὴν φράση τοῦ Κυρίου : *«Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτὴν καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν»* δηλαδή αὐτός πού ἀγαπάει τὴν ζωὴ του θά τὴν χάσει· αὐτός ὅμως πού δέν θά τὴν λογαριάσει ὅσο κρατάει αὐτός ὁ κόσμος, καὶ θά τὴν προσφέρει θυσία θά τὴν φυλάξει γιὰ τὴν αἰώνια ζωὴ (Ἰωάννου ιβ' 25). Μέ σαφήνεια ὁ Κύριος μᾶς δίδαξε ὅτι μέ τὸν θάνατο ὁ φιλόζωος θά χάσει τό ἀντικείμενο τῆς ἀγάπης του, τὴν ζωὴ του. Ἀντίθετα αὐτός πού εἶναι πρόθυμος νὰ ἀποστραφεῖ τὴν ἐπίγεια ζωὴ του καὶ τίς ἡδονές της στὸν παρόντα κόσμο αὐτός θά κερδίσει τὴν αἰώνια ζωὴ

Αὐτό τό σταυρικό φρόνημα ἐκφράζουν οἱ λόγοι τοῦ Ψαλμιστῆ πού ἐπικαλεῖται ὁ ἀπόστολος Παῦλος

«Ἕνεκα σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν

ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς »

(Ψαλμοῦ μδ' 23· Πρὸς Ῥωμαίους η', 36· Πρὸς Κορινθίους Β' δ', 11)

Αὐτό τό πνεῦμα ἐμπνεόμενοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες ἀντιμετώπισαν μέ καρτερίαν τὰ βασανιστήρια, τίς ἀπειλές, τίς διώξεις καὶ αὐτὸν τὸν θάνατο διότι πίστευαν ὅτι ἡ θυσία τους θά τοὺς χαρίσει αἰώνια δόξα, τιμὴ καὶ ζωὴ.

Μ' αὐτό τό πνεῦμα καὶ οἱ Ὅσιοι Πατέρες ἐπεδόθησαν σέ ἀσκητικούς ἀγῶνες καὶ παλαίσματα οἱ ὁποῖοι *«τὴν σάρκαν ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις»* (Πρὸς Γαλάτες ε', 24).

Αὐτὴ τὴν θυσία περιγράφει συγκεκριμένως ὁ ἀπόστολος Παῦλος μέ τοὺς λόγους του

«Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, 6 δι' ἣ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς

περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζήτε ἐν αὐτοῖς· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, ὅπου οὐκ ἔστι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομή καὶ ἀκροβυστία, θάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός. Ἐνδύσασθε οὖν, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς ἐάν τις πρὸς τινὰ ἔχῃ μομφήν· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἐχαρίσατο ὑμῖν, οὕτω καὶ ὑμεῖς· ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ἥτις ἐστὶ σύνδεσμος τῆς τελειότητος. καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἐνὶ σώματι· καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε· ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν πλουσίως, ἐν πάσῃ σοφίᾳ διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτοὺς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ. καὶ πᾶν ὅ,τι ἂν ποιῇτε ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ δι' αὐτοῦ»

Δηλαδή: «Ἀπονεκρώστε, λοιπόν, ὅ,τι σᾶς συνδέει μέ τό ἁμαρτωλό παρελθόν: Τὴν πορνεία, τὴν ἠθικὴ ἀκαθαρσία, τό πάθος, τὴν κακὴ ἐπιθυμία καὶ τὴν πλεονεξία, πού εἶναι εἰδωλολατρία. «Γιὰ ὅλα αὐτά θά πέσει ἡ ὀργή τοῦ Θεοῦ πάνω σ' ἐκείνους πού δέ θέλουν νά πιστέψουν. Σ' αὐτούς ἀνήκατε ἄλλοτε κι ἐσεῖς, ὅταν αὐτά τά πάθη δυνάστευαν τὴ ζωὴ σας. Τώρα ὁμως πετάξτε τά ὅλα αὐτά ἀπό πάνω σας: Τὴν ὀργή, τό θυμό, τὴν πονηρία, τὴν κακολογία καὶ τὴν αἰσχρολογία. Μὴ λέτε ψέματα ὁ ἓνας στὸν ἄλλο, ἀφοῦ βγάλατε ἀπό πάνω σας τὸν παλιό ἁμαρτωλό ἑαυτό σας μέ τίς συνήθειές του, καὶ ντυθήκατε τὸν καινούργιο ἄνθρωπο, πού ἀνανεώνεται συνεχῶς σύμφωνα μέ τὴν εἰκόνα τοῦ δημιουργοῦ του, ὥστε μέ τὴ νέα ζωὴ του νά φτάσει στὴν τέλεια γνώση τοῦ Θεοῦ. Σ' αὐτὴ τὴ νέα κατάσταση δέν ὑπάρχουν πιά ἐθνικοὶ καὶ Ἰουδαῖοι,

περιτμημένοι κι άπερίτμητοι, βάρβαροι, Σκύθες, δοῦλοι, έλεύθεροι· τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὅλα καί ὁ Χριστός εἶναι σέ ὅλα»

* * * * *

Γ'. Ἐμεῖς οἱ απόγονοι αὐτῶν τῶν άξιοσέβαστων μαρτύρων τῆς πίστεως καί τῆς πατρίδος μας άντλοῦμε δύναμη από τήν πίστη μας στόν άληθινό καί ζωντανό Θεό. Πορευόμαστε σ' αὐτό τόν κόσμο χωρίς νά εἶμαστε έκ τοῦ κόσμου τούτου (Ιωάννου ιε', 19) δηλαδή χωρίς νά μολυνόμαστε από τήν άμαρτία. Θυμώμαστε ὅτι ὁ Θεός δέν μᾶς έγκαταλείπει παρά τούς διωγμούς, τίς ταπεινώσεις, τίς στερήσεις, τίς έξορίες, τήν άπώλεια τῶν περιουσιῶν μας από τούς έχθρούς μας. Άντλοῦμε δύναμη από τήν διαβεβαίωση τοῦ Θεοῦ «οὐ μή σε άνῶ οὐδ' οὐ μή σε έγκαταλίπω» (Πρός Ἑβραίους ιγ', 5-6· Δευτερονομίου λα', 6) γιά νά μείνουμε σταθεροί στήν πίστη μας

Σ' ὅλες αὐτές τίς δοκιμασίες δείχνουμε ὑπομονή καί έμπιστοσύνη στόν Θεό καί Κύριο τῆς ζωῆς μας καί τοῦ κόσμου. Στά ποικίλα μαρτύριά μας Ἐκεῖνος μᾶς παρηγορεῖ «ὥστε θαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν· Κύριος έμοι βοηθός, καί οὐ φοβηθήσομαι· τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος;» (Πρός Ἑβραίους ιγ', 6· Δευτερονομίου λα', 6))

Προσευχόμαστε ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καί τῆς ιστορίας νά σκεπάζει τήν εύλογημένη Πατρίδα μας τούς πιστούς Ἄρχοντες μας καί τόν θεοφιλή Πιστό Λαό, ψάλλοντες

«Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν

ὁ ποιῶν αἰεί μεθ' ἡμῶν κατά τήν σήν έπιείκειαν

μή άποστήσης τό ἔλεός σου άφ' ἡμῶν,

άλλά ταῖς αὐτῶν ίκεσίαις

έν εἰρήνῃ κυβέρνησον τήν ζωήν ἡμῶν».

Μετά πατρικῶν εύχῶν.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ Δανιήλ.